

Fecske

*Minden helyi, vidéki és külföldön élő olvasónknak,
támogatóknak, munkatársunknak és barátunknak
kellemes ünnepeket, erőt, egészséget kíván a Fecske
szerkesztősége és a Zöld Dombok.*

A NAPKELETI BÖLCSEK MAI ÜZENETE

(karácsonyi gondolatok)

„És mikor meglátták a csillagot, igen nagy örömmel örvendezének. És bemenvén a házba, ott találák a gyermeket anyjával Máriával; és leborulván, tisztességet tőnek néki; és kincseiket kitárván, ajándékokat adának néki: aranyat, tömjént és mirhát.” Mt 2, 10-11

Mindannyian jól ismerjük a karácsonyi történetet, amelyből kiemeltem a fent olvasható bibliai verseket. A napkeleti bölcsekről olvassuk, hogy akkor ott Betlehemben, az istálló jászlabán megtalálták a gyermek Jézust. Ők kereső emberek voltak. Az akkori világ tudósai és bölcsei. Messziről indultak el, sokat utaztak. Kockázatot vállaltak, hisz abban az időben nem volt biztonságos az utazás. Tájékozódásukat térkép, iránytű nem segítette, egy csillagra bízták magukat. Hisznek abban, hogy ez útbaigazítja őket. Ezek a bölcsek később az emberek gondolkozásában királyokká lettek. Nevet is kaptak: Gáspár, Menyhárt és Boldizsár.

Meggyőződésem, hogy mi, akik ebben az évben is megünnepeljük a karácsonyt, sok mindenben hasonlítunk rájuk. Jézust kereső emberek vagyunk. Tudományunk, ismereteink vagy bölcsességünk hiányait nagyon jól érezzük. Sok mindent tudunk, de mi ennél többre vagyunk. Valami hiányzik az életünkben, üres a szívünk. Értelmetlennek látjuk az életünket. Szégyenkezve gondolunk arra, hogy milyen messze vagyunk attól, amit igazi életnek lehet nevezni. Nincs vezérlő csillagunk. Nem tudunk tájékozódni a mai világban, eltévedt emberek vagyunk. Örvendező, szüntelen örvendező emberek szeretnénk lenni. Erre van lehetőség, valójában erről szól a karácsonyi ige üzenete is.

Örömet kereső utunkon már ragyognak a csillagok. Jelzik az irányt. Hol vannak ezek a csillagok? Embereket ismerünk, akik már megjárták a napkeleti bölcsek útját. Kétezer esztendő óta sokan elindultak, kerestek, kutattak és boldogan vallottak erről a nagy örömről. Ez az öröm készítette őket a küzdelemre, a megalkuvás nélküli, kitartó harcra. Ma nekünk ez lehet az örömünk, hogy emberekre nézhetünk fel, akik vakmerően neki mertek vágni a lehetetlennek, és akiknek az élete fénylő bizonyosság arról, hogy érdemes mindent rátenni, mindent beleadni ebbe a vállalkozásba. Jézus Krisztus élete ma itt is sok kereső, hitben élő, harcot vállaló, áldozatokat hozó ember életében is megmutatkozik. Nekünk a ma egyházában kell keresnünk Őt. Az igehirdetés csillagként jelzi, merre menjünk, hol keressük Őt.

Rendkívüli jelentősége van annak, hogy ezek az emberek egy istállóban találták meg Jézust. Az istálló az állatok szálláshelye. Régebben olvastam egy magyarázatot, amely szerint, az istálló és a jászol jelzi az „elállatiasodott” ember életét. A mocskot, a bűnt, amelyben senki sem érezheti jól magát. Ma úgy tekintünk erre a Jézusra, mint aki elindul és keres bennünket még az istállóban is, a nagyon utolsó helyeken. Jézust azért jött, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett. Azért jött a világra az

istállóban, hogy azoknak is reménységük legyen életük megtartásában, akiknek az élete már az istállóban tartózkodó állatokéhoz hasonlít. Mostani karácsonyi ünnepünkön nekünk lehet és szabad nagyon komolyan számolnunk az Ő életet megváltoztató, megújító erejével. Ez a Krisztus, aki egykor magára öltötte a mi gyarló emberi testünket, aki kisépri a mi lelkünkben a szemetet, és megtisztítja azt.

Ezek a bölcsek, akik megtalálták Jézust, örvendezésükben nem rekedtek meg. Leborultak előtte, tisztességet tettek neki, kincsüket kitárták és odaajándékozták neki. Egy gyermekben felismerik az Istent, és készek örömeikben mindent odaadni. Azért tették ezt, mert tudták, hogy ebben a gyermekben Isten is nekünk adott mindent. Karácsonykor ajándékokkal szoktuk megörvendeztetni egymást. Ki örül jobban az ajándéknak? Az, aki kapta, vagy az, aki adta? Mi ma már nem egy gyermekben kereshetjük és találjuk meg Istent, hanem abban az istentiszteletben, ahol Ő magát adja nekünk, és amelyben mi is egész életünket odaszentelhetjük neki. Ha az idej esztendő karácsonyán a bölcsekkel együtt tudunk örvendezni, osszuk meg ezt az örömet azokkal, akik sötétségben, nyomorúságban, szenvedésben élnek. A másokért való szolgálatban találjuk meg újra Istent.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok lapunk olvasóinak és egész közösségünknek, Áldott Karácsonyi Ünnepeket és sikerekben gazdag Boldog Új Évet!

Orosz Attila
református esperes

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

Lassan a 2014-es évet magunk mögött tudhatjuk. Ha visszatekintünk az elmúlt hónapokra, úgy érzem, hogy van mit látni, vannak eredmények, előrehaladás tapasztalható településünkön. Kis lépésekkel ugyan, de előre megfontolt, eltervezett és lehetőségeinkhez mértékkel. Igyekszünk bármilyen alkalmat megragadni, jóindulatú tanácsokat elfogadni, külföldi és hazai pályázatokon eredményesen részt venni, egy szóval: küzdeni a szebb és jobb jövőnkért. Rögös ez az út, de járható. Időigényes, de nem reménytelen. És nem utolsó sorban: ettől még többet

akarunk és tenni fogunk annak érdekében, hogy az előttünk lévő 2015-ös évben még több kitűzött célunk valósuljon meg.

Szándékosan nem ismétlem tételesen a történéseket. Rendszeresen megjelentek a Fecskében, szöveg formájában, képeken stb. Nem utolsó sorban: ezek a dolgok, melyekről már beszámoltam, Bácsfeketehegyen valósultak és épültek meg, Bácsfeketehegyről, kultúránkról és történelmünkről szóltak, szólnak rólunk. Ezt csak az nem látja, aki nem akarja, aki nem a közösség erejében bíz, aki nem építeni és előrehaladni akar, hanem rombolni.

Az elmúlt hónapban sor került a Népfront, a JNH és a Duna utcák útjainak aszfalttal történő kijavítása, az utcanév jelző táblákat kihelyeztük a megfelelő helyekre, a közmunka keretein belül tervezett munkálatok (árokásás, átfolyók tisztítása stb.) befejeződtek és a műfüves sportpálya is elkészült. Az ünnepélyes megnyitóról a következő Fecskében számolunk be.

Végezetül pedig áldott karácsonyi ünnepeket és boldog Új Évet kíván az olvasóknak a bácsfeketehegyi Helyi Közösség munkaközössége!

Juhász Attila

A nyugdíjas egyesület hírei

Tisztújító közgyűlést tartanak 2014.12.19.-én 10 órától, a nyugdíjas otthonban, ahol a tagság a következő időre vagy új vezetőséget választ, vagy pedig megerősíti a mostanit, akik majd tovább végzik a már megszokott tevékenységüket.

Ez mellett mindenkinek Kellemes Ünnepeket, és Boldog Új Évet kívánnak.

Gazdakör hírei

Sajnos a komaszáció jelenlegi helyzete miatt nem tudnak, semmilyen korrekt információt adni a mezőgazdasági helyzetéről a falunknak. Sajnos nem fejeződött be a komaszációs tevékenység, így nem tudják, mivel azt sem, hogy melyik parcella kié a munkálatokat sem elvégezni.

Arra kértek a piacon, hogy írjunk. Arról, hogy van tulajdonos aki 70-80 cm széles és 400 m hosszú parcellát kapott. Azt, hogy művelje, kérdezheti az olvasó, ha humorizálnánk?! Sajnos van, akinek kis földje van, de abból is próbál javítani sorsán, sajnos valahogy nem úgy sikerült e komoly munka, ahogy beharangozták, pedig jövőre is szeretnék a mindennapi kenyerünket megenni, vagy nem?

Igaz megtartották, az immár tradicionális disznótóros vacsorájukat a gazdakör tagjai, és mindenkinek Kellemes Ünnepeket, és Boldog Új Évet kívánnak.

B.C.S.

AZ IZIDA HÍREI

„Az egymásra figyelés elve azt jelenti, hogy kölcsönösen felismerjük a másokban, hogy milyen hangulatban van, mit szeretne, és hogy jó-e az neki.”

Csernus Imre

A fent idézet gondolata mindig foglalkoztatott. Van még az emberekben együttérzés vagy csak rohanunk a munkánk után, ápolgassuk a saját bajainkat, gondjainkat. Észrevesszük barátaink vagy kollegáink arcán ha gondterheltek, vagy ha éppen az örömeiket szeretnék megosztani valakivel? Ma üldögélve a magyarkanizsai fürdő előcsarnokában Valentinával visszagondoltunk arra az időkre, amikor pár évvel ezelőtt tartózkodtunk itt. A terápiák után találkoztunk "sorstársainkkal" a csarnokban, kávézgtunk, meséltünk és társasjátékot játszottunk. A gyerekseregtől hangos volt a folyosó, mindenki elmesélte az aznapi élményeit, tanácsokat adtunk egymásnak vagy éppen vigasztaltuk egymást. Most a folyosókon csend van, mindenki behúzódik szobájába elmerülve a bánatában, gondjaiban. Pár éven keresztül ennyit lehet változni az emberiségnek? Nem érdekel bennünket a körülöttünk élő embertársaink sorsa, bánata vagy öröme? Nincs időnk egymásra figyelni, egy öt percre megállni és talán megkérdezni a mellettünk lévő barátot, hogy mi bánja, vagy éppen van-e valami mondanivalója.

Elhiszem, egy kicsit érzékeny vagyok ebben az időszakban. Itt vannak az ünnepek és már rég nem teljes örömmel állok hozzá. Mindig van egy úr, amit nem bírok betölteni. Jön a Karácsony! Tudjunk róla, hogy a kereszténység jelentős ünnepe, Jézus születésnapja, azonban napjainkra családi vonatkozása felerősödött, a szeretet, az összetartozás, az ajándékozás ünnepe lett. Ha nincs elég időnk egymásra minden nap és a hétköznapjainkban ezen az egy napon szeretnénk bepótolni az egész évi figyelmességet, szeretetet?

Sorolhatnánk még nagyon sok dolgot! December 3-án van a Fogyatékos Emberek Világnapja. Minden egyesület, amely sérült, fogyatékos és nehézsorsú embereket tart

össze, világszerte különböző programokkal szerették volna felhívni a figyelmet olyan dolgokra, melyek az egész életükre kihatással van. Felhívni a figyelmet, hogy hátha találnak valamilyen támaszt a további életükben. Nehézségekkel kell megküzdenniük nap, mint nap és akkor is tudni kell bátorítani őket, hogy van minden ember életének értelme. A sok munka, akár kézműves vagy festőkiállítások mögött, amit erre a jellegzetes világnapra készítettek, szerveztek, nagyon nagy értéke van. Rámutattak, tudtára adták embertársaiknak, hogy ne feledjék el soha, hogy minden életnek értelme van. E világnap alkalmából az "Izida" egyesület tagjai is ellátogattak a kishegyesi önkormányzatba ahol egy kis alkalmi programmal mutatkoztak be. Marko Rovčanin községi elnök és Mohácsi Zoltán községi elnökhelyettes fogadták tagjainkat és mondtak ez alkalomból beszédet.

De félre a szomorú hanggal, az életnek vannak szép pillanatai is. Az Ó Évet kísérjük ki vidáman. Akár egy kis összejövétel, vagy ahogy említettem egy kis figyelmességgel is jókedvre deríthetjük egymást. Szerintem ez sikerült is az Izida egyesület munkatársainak. Gyermekeinket, fiataljainkat a Mikulás látogatta meg, na persze Manojlović Miroslav- Miki személyében. Segített ám neki bűvésznünk a Nagy Karlo, aki Kúláról érkezett hozzánk. A Mosoly a gyermekek arcán mindent elmondott. Egy kis figyelmesség, jóakarát megváltoztathatja egy nap hangulatát. A karácsonyi és az újévi programunkra is karácsonyfa-díszítését majd énekeket, szavalatokat készítenek a gyerekek és a fiatalok.

Így az évvégén szeretném megköszönni és kiemelni munkatársaink munkáját, akik a közmunka programban vettek részt, melyet a Tartományi Gazdasági, Foglalkoztatási és Nemi egyenjogúsági Titkárság és Kishegyes Község Önkormányzata biztosítottak. Köszönjük Fehér Farkas Hajnalka, Tóth Hilda, Dragana Ivanišević és Nenad munkáját, akik segítettek, hogy tagjaink élete tarkább, színesebb és értékesebb legyen az elmúlt öt hónapban, valamint a Munkaügyi és Szociális Politikai Minisztérium által támogatott pályázatunkban részt vett munkatársainknak, Fontányi Andor, Faragó Pap Boglárka és Mileva Radovanović, Benedek Mária, Faragó Péter, Csete Zsuzsanna, Kisimre Vörös Beáta munkáját. **MINDEN KEDVES OLVASÓNAK KELLEMES ÜNNEPEKET ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK.**

Kívánjuk, hogy kísérjék továbbra is az Izida Egyesület munkáját és egy mosollyal, szép szóval bátorítsák tagjainkat a további életükben.

V I S S Z A P I L L A N T Ó

KÖZÖSSÉGI HÍREK

FELKÉSZÜLÉS A TÉLRE

Kishegyes község önkormányzata megbeszélést folytatott a kishegyesi közcivilisággal a téli felkészüléssel kapcsolatban. A közciviliság igazgatója, Szabó Ferenc tájékoztatta a községi vezetőséget, hogy az előkészületek megtörténtek, és idén is ugyanolyan sikerrel tudják majd végezni a munkát, mint tavaly télen. A megbeszélésen jelen volt Mohácsi Zoltán Kishegyes község elnökhelyettese, Szűgyi István kommunális tevékenységekkel megbízott tanácsstag, valamint Kecskés Endre a közciviliság munkatársa.

A FOGYATÉKKAL ÉLŐK VILÁGNAPJA

A fogyatékkal élők világnapja alkalmából 2014. december 4-én ellátogattak önkormányzatunkba a bácsfeketehegyi Izida Anya és Gyermekvédelmi Társaság napközis foglalkozás fiataljai. Marko Rovčanin községi elnök és Mohácsi Zoltán községi elnökhelyettes mondtak ez alkalomból beszédet és fogadták a vendégeket. A lelkes fiatalok, zenés produkcióval és szavalatokkal készültek. Az előadást követően a vendégek beszámoltak a mindennapjaikról és a sikereikről, valamint alkalmuk volt kérdéseket feltenni a községi vezetőséggel az őket érintő problémákról, amelyre készségesen válaszoltak a községi elöljárók.

Végezetül önkormányzatunk üdítővel és édességgel kedveskedett a vendégeknek.

SIKERES PÁLYÁZAT A BUSZMEGÁLLÓRA - BUSZMEGÁLLÓ KIÉPÍTÉSE

Kishegyes község önkormányzata értesíti a polgárainkat, hogy Kishegyesen a topolyai úti buszmegálló építése í g é r e t ü n k h ö z híven elkezdődött.

A munkálatok b e f e j e z é s e h a t á r i d ő h ö z kötött, amelyhez kérjük a polgárok türelmét és megértését.

Kishegyes község önkormányzata sikeresen pályázott a Tartományi gazdasági titkársággal a Topolyai úton lévő buszmegálló

kiépítésére.

A pályázott összeg 1,9 millió dinár, amihez hozzájön a község 863 ezer dináros önrésze, így ki tud épülni a buszmegálló és annak környéke.

ÚJABB LÉPÉSEK A KRIVAJ ÜGYBEN

2014. október 30-án, Hallgató Imre a DTD Krivaja Vízgazdálkodási Vállalat igazgatója megbeszélést folytatott a Tartományi Mezőgazdasági, Víz- és Erdőgazdálkodási titkárságéjével Dr. Jovan Tabakovval és Josip Kuč vízügyi felügyelővel. A tanácskozáson jelen voltak a vízszennyezésben érintett önkormányzatok és a helyi közösségek képviselői is; Kókai Mernyák Melinda, Topolya község elnöke, Marko Rovčanin, Mohácsi Zoltán Kishegyes község elnöke és elnökhelyettese, Lackovics Károly, a bajsai Helyi közösség tanácselnöke, Aleksandra Pevec, Topolya község környezetvédelmi felügyelője és

Aleksandra Vujnović, a DTD műszaki osztályvezetője.

A megbeszélés témája, a több mint 3 hónapja tartó folyószennyezés megszüntetésére irányuló lehetséges törvényes intézkedések voltak.

A beérkezett laboratóriumi eredmények alapján egyértelműen megállapítható, hogy a legnagyobb szennyező a topolyai húsfeldolgozó ipar ezen belül is a Žibel állati eredetű hulladék feldolgozó üzeme.

A szerbiai vízügyi törvények kimondják, hogy a további eljárás a Tartományi Környezetvédelmi Felügyelőség hatáskörébe tartozik, akinek törvény adta lehetősége van a környezetszennyezés meggátlására.

Ismételten felszólítjuk az illetékeseket a törvény betartására és betartatására!

Beszélgetés Hallgató Imrével Kishegyes Község Képviselő Testületének Elnökével és Mohácsi Zoltánnal a polgármester helyettesével

Hallgató Imre

Ha egytől ötig kellene értékelni az elmúlt évi teljesítményét az önkormányzatnak, akkor hányast adna rá és miért?

H.I.: 3,5 – 4 közötti osztályzatot adnék. Kritikus szemmel nézem az elvégzett munkát. Meggyőződésem, hogy amiről úgy gondoljuk, hogy jól

végeztük el, azt más biztosan másképpen látja, vagy az idő múlásával is átértékelődik minden munka.

M.Z.: Ha egytől ötig kellene értékelnem az elmúlt év teljesítményét, akkor semmiképpen nem adnék, négynél jobb osztályzatot ugyanis mindig lehet még jobban teljesíteni. Ugyanakkor azt is gondolom, hogy az idei év szűkös anyagi helyzetét figyelembe véve, mégis sikerült számos projektumot megvalósítanunk.

Melyek azok a projektek, események, amikre a legbüszkébb, illetve amelyek különösen fontosak a község lakóinak számára?

H.I.: Minden elvégzett munkára büszke vagyok, mert egy-egy projekt megvalósítása mögött lelkiismeretesen elvégzett csapatmunka áll. Az elmúlt egy évben sikerült 18,5 millió dinár értékben a községi költségvetést növelni nyertes pályázatokon keresztül. Sikeres a tagosítás üteme, elkészült a község területrendezési főterve, a Kúla-Kishegyes csatorna építéséhez a DTD-Ribarstvo és a Feketics Rt. a község számára földterületet ajándékozott, így hamarosan biztosított lesz az építkezési engedély kiadásához a feltétel.

A Kishegyes-Njogoševo csatorna területrendezési tervének kidolgozását támogattuk. Itt a csatornaépítéshez a földterület is már biztosítva van.

M.Z.: A projektumaink közül kiemelném a térfigyelő kamerarendszert, ami mostantól sokkal kisebb összegek-

ből bővíthető és nagyban hozzájárul a k ö z b i z t o n s á g javításához.

Kishegyesen egy újabb nagykapacitású kutat, busz-megállót, Bácsfektehegyen tájházat építettünk, Szeghegyen kutat fúrtunk és ezt mind pályázati pénzből, ezzel is tehermentesítve a községi költségvetést.

Lehetőségeinkhez mérten kátyúmentesítettük utcáinkat, bővítettük a közvilágítást, javítottuk vízelvezető árkaikat, támogattuk intézményeinket, tanulóinkat, civil szervezeteinket, művelődési és sportegyesületeinket. Mindhárom település javát szolgálta a részben pályázati pénzből megvalósított sikeres idei közmunkaprogramunk. Az idén is volt Dombos Fest, Meggy napok és Montenegrói kulturális est.

Mik azok, amik a meglátása szerint jobban is alakulhattak volna, vagy így utólag nézve másképpen csinálna?

H.I.: Sok nagyberuházás üteme lassan, vagy lassabban halad vagy haladt, mint szeretnénk, olyan körülmények miatt, amelyek nem tőlünk függenek. Ilyen esetekben lehetőségeink és kapcsolataink útján tudunk a folyamatokba segíteni.

M.Z.: Elsősorban sokkal több pénzt kaphattunk volna a köztársaságból, valamint semmi pénz nem érkezett a tartományi nagyberuházási alapból. Sajnos ezek a pénzek az ígélet szintjén maradtak, nem tudtuk őket felhasználni, nem tudtuk a község infrastrukturális fejlesztésére fordítani. Nem csinálnánk semmit másként, továbbra is pályázunk, továbbra is kilincselni fogunk, bízva az ország anyagi helyzetének javulásában. Előnyünkre szolgál, hogy tette kész csapat vagyunk, kész terveink vannak, tudjuk, hogy mit akarunk csinálni.

Mit tart a legnagyobb problémának jelenleg a község területén?

H.I.: Gond a magas munkanélküliség, a kevés munkalehetőség, a mezőgazdaság nehéz helyzete, a környezetszennyezés, az elvándorlás. Ezek mind olyan problémák, amelyek nem csupán ránk érvényesek.

M.Z.: Jelenleg a legnagyobb probléma a munkanélküliség, az elvándorlás és polgáraink fásultsága, ami teljesen érthető. Tudni kell, hogy ez mind országos jelenség, sajnos a kis közösségekre hatványozottan jellemző. Nekünk az a feladatunk, hogy megteremtünk egy élhető környezetet és lelassítsuk akár visszafordítsuk ezeket a folyamatokat. Ez nagyon nehéz de minden nap, meghátrálás nélkül ezen dolgozunk.

Sokat hallottunk arról, hogy mindhárom települést és lakóit arányosan kell segíteni, támogatni minden téren, hogyan sikerült ezt az elvet a gyakorlatba átültetni?

H.I.: Pályázatainkat úgy készítjük el, hogy abból egyik település se maradjon ki!

M.Z.: Mindhárom település polgárai tudják, hogy nekik mire van szükségük. Mi meghallgatva az ő kéréseiket, észrevételeiket, a lehető legigazságosabban osztjuk el a közös forrásokat. A kialakult hatalmi többség, párbeszéd alapuló, konstruktív elvek mellett hozza meg a községet érintő döntéseket. Helyi közösségeink a községgel összehangolt munkával egész évben eredményesen tudtak működni, számtalan kisebb-nagyobb projektumot valósítottak meg, élhetőbbé, funkcionálisabbá téve falvainkat.

Milyen volt az együttműködés az utóbbi évben három település vezetői és polgárai között, voltak-e közös események, projektumok?

H.I.: A települések közötti együttműködés rendszeres, valamennyi rendezvényünk nyitott mindenki előtt, ezeken rendszeresen részt veszünk. Különösen kiemelném azt az

összefogást, amely egy beteg kisfiú gyógykezelésére szervezett komoly pénzüsszeg előteremtésekor megnyilvánult. Úgy látom a község lakossága ez alkalomkor magas szintű együttműködésről és együttérzésről tett tanúbizonyságot.

M.Z.: Nagy hangsúlyt fektetünk arra, hogy mindhárom település képviseltesse magát a felső vezetésben, de talán még ettől is fontosabb, hogy ez alsóbb szinteken is így működjön. Egyesek az önkormányzatot a háromlábú székhez szokták hasonlítani, ami stabilan áll. Manapság az önkormányzatban nem mennek el egymás mellett az emberek lecsapott fejjel, félrenézve, elkerülve egymást. Meghallgatjuk egymás problémáit, közösen orvosoljuk azokat etnikai és vallási hovatartozástól függetlenül. Meggyőződésem, hogy csak így és csakis így tudunk erős közösséget létrehozni, ami a kölcsönös tiszteleten alapszik. Ezt számos közös megjelenés, művelődési program, sportesemény és egyházi ünnep bizonyítja.

Melyek azok az idén megvalósított dolgok, amely mentén majd a jövőben tudnak haladni?

H.I.: Sokat számít a jövőben, hogy sok községgel ellentétben nekünk nincs adósságunk. Ezen felül valamennyi megkezdett munkát folytatni kell, mert most, már van mire építkezni. Az eddigi folyamatban levő pályázatainkat gyakorlatunk szerint sikeresen befejezni. Tovább kell ápolnunk a toleráns, egymást becsülő és megbecsülő munkaléggörte.

M.Z.: Összeállt egy jó csapat. Fiatalok, tettere készek, akik a tapasztaltabbakkal karöltve, egymásra támaszkodva, bátran szembe mernek nézni a kihívásokkal. Számos projektumunkban megfigyelhető a folytonosság (térfigyelő kamerarendszer, falugondnoki és geronto szolgálat, közmunkaprogram, a folyamatos pályázás), szóval van honnan és van hova építkeznünk. Ha polgáraink kitartanak mellettünk, be fogjuk bizonyítani, hogy ez az új fiatal csapat képes egy erős közösséget felépíteni.

Linka Miklós

Év végi akció a Lódi-pincészetben

Csapolt fehér bor 130 din/lit
Csapolt vörös bor 130 din/lit

Az akció a készlet erejéig tart.

Minden kedves vásárlónknak áldott ünnepeket kívánunk.

KISHEGYES KÖZSÉG NAPJA

55 évvel ezelőtt, november 26-án Kishegyes, Bácsfeketehegy és Szeghegy települések arról döntöttek, hogy egy községgé alakulnak. Azóta ez a dátum jelöli Kishegyes község napját.

Díszülés keretében ünnepelték a község napját szerdán Kishegyesen. A községi Képviselő-testület nagytermében egy rövidfilm levetítésével foglalták össze az elmúlt év beruházásait, elért eredményeit. A jelenlegi világgazdasági krízis és az országban uralkodó viszonyok mellett meg kell becsülni minden kis lépést, fejlődési lépcsőt, mondta a Képviselő-testület elnöke, Hallgató Imre. „Egy ilyen kis községben, mint amilyen Kishegyes, ezt fokozottabban érezzük, elmaradnak a nagyberuházások. De azt kell, hogy mondjam, hogy hála az aktívan dolgozó embereknek, a közösség és az önkormányzat alkalmazottjainak, meg tudunk valósítani kis projekteket.”

Kishegyes község azon ritka önkormányzatok közé tartozik, melynek nincs adóssága. A községi elnök felszólalásában a közösség sokszínűségét és tenni akarását is kiemelte. „Nem gondoljuk, hogy mindent elvégeztünk, van még sok feladat, amit közösen kell véghezvinnünk. Épp ezért vannak vízióink, vannak vágyaink, van hatalmunk, hogy megoldjuk a lakosaink gondjait. Ami számunkra elsődleges, hogy jobb életet biztosítsunk az itt élőknek” – fogalmazott Marko Rovčanin községi elnök.

Kishegyes, Bácsfeketehegy és Szeghegy településeken számos infrastrukturális beruházást, gazdasági, kulturális és oktatási fejlesztést hajtottak végre az elmúlt évben. „Nem maradtak félbehagyott projektjeink, mindent

határidőre tudtunk teljesíteni. Tudni kell rólunk azt, hogy igen szűkös anyagi lehetőségeink vannak. Ezért pályázunk a köztársaságnál, a tartománynál, akár határon túl is, ezeken a sikeres projekteken keresztül tudjuk megvalósítani az elképzeléseinket” – fűzte hozzá Mohácsi Zoltán, Kishegyes község alelnöke.

Közreműködött a szeghegyi Njekoš művelődési egyesület leánykara, Pozsonyi Tímea bácsfeketehegyi szavaló, valamint a kishegyesi Dudás Virág Ervin, az újvidéki Isidor Bajić Zeneiskola kiemelkedően tehetséges végzős növendéke, aki hegedűszólójával varázsolta el egy kicsit a megjelenteket.

Az ünnepi díszülésen részt vettek a környező községek küldöttségei, tartományi tisztségviselők, magyarországi vendégek, intézményvezetők, községi képviselők és a helyi előljárók.

NYERTES PÁLYÁZATOK KISHEGYES KÖZSÉGBEN A 2014-ES ÉVBEN

- Sikeres pályázat a meglévő kamerarendszer bővítésére az általános iskolákban és az útkereszteződésekben 2 millió dinár értékben a Tartományi gazdasági, foglalkoztatási és nemi egyenjogúsági titkárságon.
- Sikeres pályázat a középiskolások utaztatására a Tartományi, Oktatási, Jogalkotási, Közigazgatási és Nemzeti Kisebbségi – Nemzeti Közösségi Titkárságon 3,3 millió dinár összegben.
- Sikeres pályázat a községben működő közmunkaprogramra 2,5 millió dinár értékben a Tartományi gazdasági, foglalkoztatási és nemi egyenjogúsági titkárságon.
- Sikeres pályázat a házi betegápolás és falugondnoki szolgálat új szolgálati járművére és a szolgálat további működésére 2,5 millió dinár összértékben a Munkaügyi, foglalkoztatási és szociális politika min-

isztériumánál.

- Sikeres pályázat a községi romaoktatási programra 100.000 dinár értékben a Tartományi gazdasági, foglalkoztatási és nemi egyenjogúsági titkárságon.
- Sikeres pályázat a buszmegálló kiépítésére Kishegyesen a topolyai úton 1,9 millió dinár értékben a Tartományi gazdasági, foglalkoztatási és nemi egyenjogúsági titkárságon.
- Nyertes pályázat B-4-es kút kiépítésére Kishegyesen, BL-1-es kút kifűrására Szeghegyen, és a bácsfeketehegyi vízhálózat teljes felújítására kidolgozott főtervre összesen 2,7 millió dinár értékben a Tartományi mezőgazdasági, víz- és erdőgazdálkodási titkárságon.

A 2014-es évben összesen 15 millió dinárral sikerült gazdagítani a községi költségvetést a megnyert pályázatokon keresztül.

AZ ERŐSZAKOSKODÓK PEDIG KÖZTÜNK VANNAK...

Megbotránkozunk. Sajnálkozunk. Elszörnyedünk, ha valamelyik kereskedelmi tévécsatornán vagy bulvárlap oldalán hallunk, olvasunk nők, gyerekek, idősök ellen elkövetett erőszakról, tragédiákból.

Viszont ha az erőszak a szomszédságunkban történik, nincs fülünk, nincs szemünk, sőt legtöbbször a fejünket is elfordítjuk. Nem akarunk beleszólni mások életébe, pedig az erőszak nem magánügy, akkor, sem ha az egy otthon fala között zajlik, akkor sem, ha azt az apa, anya, férj, feleség követi el! Minden embernek jogában áll az otthon falain belül is biztonságban, emberi méltóságát megőrizve élni.

Azt hiszed, hogy amiről nem beszélsz nyíltan az nem is történik meg? Amiről nem tudnak, amiről nem tudunk, az meg se történt? Ha sejtjük is, hogy mi zajlik a kerítés vagy a falak mögött, látunk jeleket, hallunk hangokat, mégse teszünk semmit! Pedig csak a jeleket kell figyelni: félnék, riadt érzékenység, kifejezéstelen, üres arc, alázatos viselkedés, félelem a fizikai érintéstől stb... megmagyarázhatatlan kék-zöld foltok, zúzódások, „elestem”, „megcsúsztam” kifogások...

Van, aki azért nem szól, mert ő maga is azt vallja,

megérdemli a verést, a pszichikai és fizikai terrort az, aki kapja.

„Iszonyúan erős a szorítás, amit érzek. Itt belül! Minden idegszálammal erre a félelemre összpontosítok, amely egészen mélyről jön. Félek haza menni, félek elmenni...” mondta a múltkoriban az egyik asszonyka. De tūr, lépni nem mer! Vajon mikor szánja rá magát, hogy az orvosával megírassa a leletet, feljelentést tegyen a rendőrségen, és a bíróságon is végigvigye az ügyet?

Sajnos olyan is akad a bántalmazottak között, aki úgy érzi, az, hogy erőszakosan viselkedtek vele, az ő szégyene, hogy viselkedésével ő maga váltja ki az erőszakot. Pedig nem egészen így van. Aki terrorban tart bennünket, minden indulatát, kudarcát rajtunk éli ki, de még az örömét is. Mindegy neki, üt, ha ellenszegülünk, üt, ha meghunyászkodunk, ha könnyörgünk, hogy ne bántson, ha könnyes szemmel fordulunk feléje és akkor is, ha dacot lát a tekintetünkben.

A bántalmazott gyakran anyagilag is függ a bántalmazójától... nem csak a munkanélküli feleség a férjtől, függ az idős szülő a gyerektől, a munkaadótól... gyakori az ilyen esetekben a „megdöglesz éhen, ha elhagysz...” Pedig: Soha, egyetlen ember sem érdemli meg, hogy egy másik ember testi, lelki vagy egzisztenciális fölényét kihasználva uralkodhasson rajta.

„Élvezte a hatalmát felettem, ez még a verésnél is szörnyűbb, megalázóbb volt.”

Minden héten meghal egy nő, havonta egy gyermek az ellene elkövetett erőszak következtében. Pedig sokszor megelőzendő lehetne a tragédia. Csak nem szabad szó nélkül hagynunk, amit látunk, amit hallunk, amit átélünk, mert amíg a környezet süket és vak a családjukon belüli, a nőket, a gyerekeket érő agresszióra, addig aligha lesz változás.

Tūrni, de meddig?

Van esély, van lehetőség a változtatásra...

Keressd a lehetőséget, hidd el, nem vagy egyedül!
Fontos tudnivaló:

Akit erőszak ér, Kishegyesen a Szociális Központban (731-434) és a rendőrségen (730-665)

Ingyenes segélyvonal bántalmazott nőknek és gyermekeknek Vajdaság területén:

0800 10 10 10 (munkanapokon 10 - 20 óra között). Lehet kérni, hogy magyar nyelven történjen a beszélgetés.

Autonóm Női Központ: jogi tanácsadás-011/2656-178 (munkanapokon 10 és 12 óra között, hétfőn, kedden és szerdán 17 és 20 óra között); segélyvonal – 011/266- 2222 (munkanapokon 10-20 óra között)

PÁLYÁZATFIGYELŐ

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS ÚJ TECHNOLÓGIÁK ALKALMAZÁSI LEHETŐSÉGEINEK RÉSZTÁMOGATÁSÁRA

2014.ÉVBEN

Kiíró intézmény: Tartományi Tudományos és Technológiai Fejlesztési Titkárság

Beadási határidő: 2014. december 31.

Kik pályázhatnak: betéti társaság, korlátolt felelősségű társaság és részvény társaság

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS HOSSZÚ LEJÁRATÚ HITELEK TÁMOGATÁSÁNAK ODAÍTÉLÉSÉRE FELDOLGOZÓ ÜZEMEK RÉSZÉRE

2014.ÉVBEN

Kiíró intézmény: Vajdasági Fejlesztési Alap

Beadási határidő: 2014. december 31.

Kik pályázhatnak: Vajdaság AT területén bejegyzett jogi személyek (mikro-,kis- és középvállalkozók)

TRAG ALAPÍTVÁNY (2014)

Maximális támogatási összeg : 400.000,00 dinár

A pályázatok benyújtásának határideje: évente háromszor

Kik pályázhatnak:

- Helyi szervezetek
- Nem formális csoportosulások
- Pályázat tárgya: Az adott helységek, közösségek fejlesztése, polgárok aktív bevonása az adott projektbe

A Vajdasági garanciaalap pályázatot hirdet földterület vásárlására szolgáló hosszú távú hitelek biztosításához szükséges garancia nyújtására

Kiíró intézmény: Vajdasági Garanciaalap

Beadási határidő: 2014. December 31.

Kik pályázhatnak:

- természetes személyek – a nyilvántartásba vett családi mezőgazdasági birtokok tulajdonosai

A Vajdasági garanciaalap pályázatot ír ki garancia jóváhagyására új mezőgazdasági gépek és felszerelés beszerzéséhez szükséges hosszú lejáratú hitelek biztosításához

Kiíró intézmény: Vajdasági Garanciaalap

Beadási határidő: 2014. December 31.

Kik pályázhatnak:

- természetes személyek – a nyilvántartásba vett családi mezőgazdasági birtokok tulajdonosai

A Vajdasági garanciaalap pályázatot hirdet garancia jóváhagyására a Vajdaság Autonóm Tartomány területéről való azon kisvállalatokat megalapító vállalkozó nők és nők felszerelés beszerzésének finanszírozására szolgáló hitelek biztosításához szükséges garancia jóváhagyására, akik a tevékenységet három évnél rövidebb ideje végzik

Kiíró intézmény: Vajdasági Garanciaalap

Beadási határidő: 2014. December 31.

Kik pályázhatnak:

- A VÁLLALKOZÓ NŐKNEK ÉS
- A KISVÁLLALATOKAT ALAPÍTÓ NŐKNEK,

A Vajdasági garanciaalap pályázatot hirdet garancia jóváhagyására a montázs silók számára szükséges hosszú lejáratú hitelek biztosításához

Kiíró intézmény: Vajdasági Garanciaalap

Beadási határidő: 2014. December 31.

Kik pályázhatnak:

- természetes személyek – a nyilvántartásba vett családi mezőgazdasági birtokok tulajdonosai
- magántulajdonban lévő földműves szervezetek
- az elsődleges mezőgazdasági termelés végzésére és a mezőgazdasági termékek feldolgozására bejegyzett mikro – és kis gazdasági társaságoknak és vállalkozóknak.

A Vajdasági garanciaalap pályázatot ír ki garancia jóváhagyására a Vajdaság Autonóm Tartomány területéről való nem dolgozó nők START UP programjának finanszírozására szolgáló hitelek biztosításához

Kiíró intézmény: Vajdasági Garanciaalap

Beadási határidő: 2014. December 31.

Kik pályázhatnak:

- A pályázaton joguk van részt venni AZOKNAK A NEM DOLGOZÓ NŐKNEK, akiknek tartózkodási helye, illetve az üzlet vagy a vállalat leendő gazdálkodási székhelye a Vajdaság Autonóm Tartomány területén van.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS FIATAL HÁZASOK ILL. EGYÜTTÉLŐ PÁROK FALUSI, CSALÁDI HÁZ VÁSÁRLÁSÁRA A 2015.ÉVBEN

Kiíró intézmény: Gazdasági, Munkaügyi és Esélyegyenlőségi Tartományi Titkárság, Újvidék

Beadási határidő: 2015. január 15.

Kik pályázhatnak:

- Házaspárok
- Együtt élő párok

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS HALASTAVAK LÉTREHOZÁSÁNAK ILL. FELÚJÍTÁSÁNAK TÁMOGATÁSÁRA A 2014.ÉVBEN

Kiíró intézmény: TARTOMÁNYI MEZŐGAZDASÁGI, VÍZ- ÉS ERDŐGAZDÁLKODÁSI TITKÁRSÁG

Beadási határidő: 2014. december 20.

Kik pályázhatnak:

- Gazdasági társaság (édesvízi akvakultúra-gazdálkodásra bejegyzett társaság)

További információért keresse fel irodánkat!
Minden munkanapon 07,30-14,30 között, forduljanak hozzánk bizalommal, segítséget nyújtunk az Ön által érdekelt pályázatok elkészítésében! Helyi Gazdasági Fejlesztési Iroda (KLER)
Pályázatfigyelés, Tanácsadás, Pályázattírási telefon:
024/730-010, 106-os mellék, 024/731-422
e-mail: klermalidjos@gmail.com

20 ÉVE LÉTEZÜNK ÜNNEPELT A VAJDASÁGI MAGYAR VERSMONDÓK EGYESÜLETE

A tábor végeztével a múlt pénteken gálaestet is tartottak, amelyen egy-egy otthonról hozott verset szavaltak egy hét csiszolgatás után. Az est végén Krekity Olga a tábor kezdeményezője és szervezője bejelentette, hogy Domány Zoltán, Horváth Emma, Némedi Imre, Dudás Károly és jómaga kezdeményezésére megalakul a Vajdasági Versmondók Egyesülete azzal a céllal, hogy a versmondó táborok rendszeressé váljanak.

/Magyar Szó, 1994. szeptember 1./

Ezeket a sorokat olvashatta az olvasó a 20 évvel ezelőtti napilapunk hasábjain. Azóta rendszeresen minden évben olvashat az egyesületünk különböző tevékenységeiről. Tehetségdöntő táborok, regionális és Kárpát-medencei versenyek, szakmai műhelyek, pedagógus képzések, televíziós felvételek, gálaestek, ünnepi műsorok, utazások és nem utolsó sorban temérdek díj az elmúlt két évtized mérlege és ebből a mérlegből egy kis szelet a miénk is, a feketicsi/bácsfeketehegyi versmondó elnökségé és nem utolsó sorban az itteni támogatóké. Hiszen nem valósíthatunk volna meg ennyi rendezvényt ha nem állnak mögöttünk azok a szülők, vállalkozók és intézmények, akikre folyamatosan támaszkodhattunk és támaszkodhatunk ma is. Köszönet érte mindenkinek. Nyolc éve költözött át az egyesület a Feketics ME-be, azóta Bácsfeketehegyen van a versmondók „főhadiszállása”, innen koordinálunk és szervezünk minden megmozdulást.

Néhány hete, november 29-én ünnepeltük meg születésnapunkat a XVIII. Dudás Kálmán Nemzeti Vers- és Prózamondó Találkozó első napjának estéjén, de az ünnep előkészítését még augusztusban elkezdjük a Szép Szó Táborban. Nagyon jó látni, hogy van értelme annak, amit csinálunk, jó látni, hogy minden évben többen jönnek el hozzánk a versenyekre. Az idén 64 gyermek, kamasz és felnőtt mondott verset egy olyan találkozón, ahol a nemzetközi jelleget egyre jobban erősíti a Magyarországról érkező versenyzők tábora. Köztük lehet csak igazán ünnepelni. A gálaesten 17 vendégművész volt

jelen: Zakinszky Regina, Pálfi Ervin, Kormos Irén, Némedi Imre, Kalmár Zsuzsa, Nestic Máté, Korhecz Imola, Krizsán Szilvia, Szőke Attila, Molnár Krekity Olga, Domány Zoltán, Pámer Csilla, Mess Attila, ifj. Kucsera Géza, Miroslav Jovancic, Tóth Péter, Barta Júlia. A névsor is mutatja, hogy nem csak saját magunknak vagyunk fontosak, hanem méltán népszerű művészeinknek is ügy az, amit csinálunk. Sokan a műhelyeinkből nőttek ki és nagy szeretettel jönnek, ha hívjuk őket. Az ünnepi gálaest után közös ünnepségre invitáltuk vendégeinket, ahol felvágtuk a születésnap tortát is.

Az ünnepség folytatódott a találkozó másnapján, hiszen nemzeti találkozónk döntőjét és díjkiosztót nézhette meg a közönség. A Kalmár Zsuzsa, Korhecz Imola, Mess Attila, Krizsán Szilvia, Nésity Máté és Kiss László által formált szakmai bizottság által a következő végeredmény született:

Kisgyermek kategória:

1. Mizsei Mollí – Kunszentmiklós (Hu)
 2. Ajtai Balázs – Szabadka
 2. Kőműves Csenge – Kishegyes
- Különdíj: Rudics Mátyás – Nagykanizsa (Hu)

Gyermek kategória:

5-6. osztályosok:

1. Cucity Iván – Bácsfeketehegy
 2. Bede Anett – Bácsfeketehegy
 3. Nagy Aurea – Szentmihály
- Különdíj: Szabó Némedi Róbert – Bácsfeketehegy
Különdíj: Bakos Donatella – Szenttamás

7-8. osztályosok:

1. Lukács Anna – Muzslya
 2. Mizsei Dorina – Kunszentmiklós
 3. Kovács Dorina – Törökkanizsa
- Különdíj: Kőműves Csaba – Kishegyes

Középiszolás kategória:

1. Szabó Regina – Csóka
 2. Kovács Lída – Kunszentmiklós
 3. Marx Éva – Csóka
- Különdíj: Bojko Andrej – Kishegyes

Dudás Kálmán – díj:

Ortan Vivienne – Lajosmizse (Hu)

A rendezvényt különböző kísérőrendezvények tarkították. Könyvvásárt tartottunk a Solymosy Könyvesház támogatásával, hallgathattuk Csőke Noémi színvonalas zongorajátékát, Lazukic Anna fotóművész fényképiállítását tekinthettük meg és Zakinszky Toma Viktória multimediális mesekönyvbemutatóját csodálhattuk, a díjkiosztót Török Noémi népdalénekes tette még színvonalasabbá.

Köszönet még egyszer a támogatóknak és a feketicsi/bácsfeketehegyi közönségnek, hogy mellettünk vannak.

Hajvert Ákos

HAZANÉZŐ

Ez alkalommal a nyelvjárásról, a mi nyelvjárásunkról szeretnék néhány szót szólni, mellőzve minden tudományos lingvisztikai nézőpontot. Arról a nyelvjárásról, tájnyelvről, amit mindannyian ismerünk, használunk, és amivel kapcsolatban egyesek talán még azzal is tisztában vannak, hogy miben különbözik a környékünkön beszélt egyéb változatoktól. Itt nem foglalkoznék a szavainkkal, amikről csak mi tudjuk, hogy mit is takarnak, és mások még csak nem is hallották őket. Ezt talán egy másik alkalommal. Most csupán a kiejtésről szeretnék néhány gondolatot megosztani, mert többen tapasztalhattuk már, hogy beszélgetőpartnerünk ilyen vagy olyan módon hangot ad az ezzel kapcsolatos benyomásainak. Egyik ilyen eset Kishegyesen történt. A vasútállomáson álltam, a szokás szerint késő vonatra várva, amikor három hölgy csatlakozott hozzám. Valahogy szóba elegyedtünk, hogy hogyan s mi módon, azt magam sem tudom, de valahogy szóba került feketicsi származásom. Az egyik hölgy erre meglepő hangon felkiáltott, hogy "Nem is beszélsz furcsán!". Utóbb ezt a történetet megírtam, egy kicsit kiszíneztem, de ezt okvetlenül bele kellett írnom, mert ennek azért mégis volt egy pozitív kicsengése, legalábbis szerintem. A másik éppen az ellenkezője volt az előzőnek, viszont én ezt is pozitívként értékeltem. Ez alkalommal Topolyán készítettem körkérdést, és a járókelők filmnézési szokásai iránt érdeklődtem. A parkban összefutottam két jó hangulatú hölgygel, akik kezdetben nem nagyon akartak nekem nyi-

is pozitív volt számomra, hisz valahogy k ü l ö n l e g e s n e k érezhettem magam legalább a beszédem miatt. A harmadik történet az egyetemhez kötődik. A magyar nyelv hangtanával ismerkedtünk, és szóba került a zárt/középzárt "e" hang jelentésmegkülönböztető szerepe. Igen ám, de fülem a feketicsi nyílt "e"-n szocializálódott, és nem tudtam meghallani ezeket az apró finomságokat az adott példákban. Így problémám adódott, hogy a mentek, mēntek, menték és mēnték közül melyik mit jelent. Szépen megkértem a tanárnőt, hogy csak most, csak nekem pontosan diktálja le, hogy melyik az, amikor valamit én mentek, amikor valahova ti mentek, amikor talán ugyanoda, de még a múltban ők mentek, és amikor valakik valamitől, mondjuk egy rossz tulajdonságtól mentek. A tanárnő készségesen el is magyarázta nekem, le

latkozni, de egy rövidke rábeszélés után az egyikük hajlandó volt elmesélni nekem és a Magyar Szó olvasóinak, hogy milyen filmeket néz, mikor, hol. Utána beszédbe elegyedtünk, hogy hogyan s mi módon, azt magam sem tudom, de valahogy szóba került feketicsi származásom (ők egyébként csantavérieriek voltak). A beszédesebb hölgy erre valami hatalmas felismeréstől vezényelve kijelentette, "Akkor azért beszélsz furcsán!". Mint mondtam, ez

is írtam, meg is tanultam, le is vizsgáztam, viszont a máig napig nem hallom meg ezeket az apró eltéréseket, mintha az "e" hang nem is létezne a magánhangzó fonémarendszeremben. És hogy mennyire megterheljük az "e" hangot, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy ha csak lehet "e" hangot használunk az "ö" helyett.

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

MIT HOZ(OTT) A JÉZUSKA/TÉLAPÓ?

Vagy inkább kezdjük azzal, hogy minek örülünk, hogy nem hozott egyik sem, és kívánjuk, hogy ne is hozzanak. Az első, hogy a Nagy háború (első Világháború) kitörésének centenáriuma, csak úgy, hadd legyen, miért ne, nem tört ki egy újabb Világháború. Második, igaz, hogy megünnepeltük, Belgrád felszabadulásának (a második világháborúban) hetvenedik évfordulóját, bár az ünnepléskor, igaz itt voltak az oroszok (vezetőségi szinten), de nem szálltak meg bennünket, és nem hajtottak el bennünket málenki robotra. Van még, de kell...?

Nem kell azért annyira örvendeznünk, mert hoztak egypár dolgot, amitől nem, mint legjobbról, fogjuk említeni, az elmúló esztendő.

A már régóta utált IMF (Nemzetközi Valutaalap) már megint itt volt, és megint megmagyarázta, hogy pénzügyi politikánk szerinte nem jó, pedig mi tudjuk, hogy neki van, nekünk nincs, és mivel a jókedvű adakozót szereti az Isten, adhattak volna pénzt, ahelyett, hogy a zsebeinket ürítgetik. Tudjuk, hogy majdnem semmilyen gazdasági létesítmény nem működik sem szűkebb, de bővebb kishazánkban, és az a kevés munkahely, ami nyílik, nyílna, és arra is óriási túljelentkezés van, a szerencsés, aki megkapta azt, lehet, hogy átkozni fogja a percet, amikor elvállalta. Akik dolgoznak, főleg, vagy csak állami hivatalokban kaptak helyet, azok a már említett IMF (ismerjük még MMF-nek is) miatt az újévet minimum 10%-os csökkenéssel kezdik. Tudjuk a hivatalnokok mellett, ide tartoznak még a tanügyben, egészségügyben dolgozók, de az sincs kizárva, hogy társadalmunk gazdaságilag „legstabilabb” rétege a nyugdíjasok is, mint a költségvetés felhasználói osztani fogják sorsukat. A szociális és más juttatások, csak a mesék és kívánságok világában lesznek találhatóak.

Fél emberöltő, hosszú idő, de nekünk nem volt elég, hogy tanuljunk belőle, hogy ne mástól várjuk sorsunk jobbra fordulását, a múltat idézve, majd az egészért mindig csak másra mutogassunk, mást okoljunk. Ami volt az volt. Amit elvettek az nincs, de az sincs, amit nem csináltunk meg.

Mi, és nem más. Csakis mi lehetünk a saját sorsunk irányítója, nem más, akit okolhatunk hibánkért, mulasztásainkért, nem csak anyagi, de lelki, érzelmi téren is. Ne hivatkozzunk anyagi és más által irányított kifogásokra, csak mi tehetünk róla, hogy nekünk jó legyen, vagy másnak is jót tehesünk. Csak mi és senki más. Ne házra nézünk, ott sajnos már egy tönkrement, kiégett életet látunk, amiért sajnos mi is hibások vagyunk, de ezt hagyjuk, elmúlt, nem változtathatjuk meg.

Nincs az életben olyan trükk, mint a filmekben, hogy megállítjuk az időt, ha valamit eltoltunk, majd visszapergetjük, hogy kijavítva tovább léphessünk, most már kijavítva. Csakis előre, nem kell mindent bepótolni, kijavítani, de meg kell mozdulni és biztos, ha apró lépésekkel is, előre kell menni.

Induljunk már, mosollyal köszöntsük embertársainkat, örüljünk a sikereiknek, eredményeiknek. Ha máshol próbálnak szerencsét, vigyázzunk az itt hagyott vagyonyukra, ne pedig irigyen nyugtázzuk, hogy a szerzett pénzből pótolni tudja a kárt. Nem azért dolgozott, dolgozik, hogy más, valamilyen erkölcsi, vagy erkölcsstelen indíttatásból jogot formál tulajdonának részére.

Mi lesz jövőre? Mit fognak hozni a címbe említettek? Azt, amit megérdemelünk, megérdemeltünk. Semmit. Acsarkodunk egymás ellen. Mert ez ezt, az azt tette, ennek ennyi vaj van a füle mögött, annak annyi, ez ilyen, az olyan. Elég! Miért nem örülünk a kis eredményeknek, miért nem támogatjuk azokat, akik tenni is akarnának valamit a közösségért, ne csak mindig kritizálni, ítélni. A jövő évre a levelemben a Jézuskához, Télapóhoz, csak azt írnám, hogy hozzon békeességet, toleranciát, szeretet, meg a fent említett hibáinkat bocsássa meg és törölje ki szokásainkból, viselkedésünkből. Nehéz lenne úgy, de talán jobbra fordulna az életünk.

Legyünk egymáshoz jobbak, bocsássuk meg sérelmeinket, segítsünk, ne csak anyagiasságból nézzük a másikat, ne értékeljük le más munkáját, törekvéseit, talán egy szebb év tekinthet le ránk, ha így állunk elébe.

A legjobbakat kívánom minden szempontból.

Gondolatok

Mindég csak előre!

Akik többé - kevésbé ismernek tudják rólam, hogy közszereplőként sok helyen megfordulok, és Vajdaság magyarlakta közösségeiben gyakran veszek részt közéleti eseményeken. Van ahol csak az a feladat, hogy beüljek a hallgatóság közé, vagy elvegyüljek a rendezvény résztvevői között, alkalomtól függően elbeszélgessek az ismerősökkel, ismeretlenekkel és részese legyek a körülöttem történeteknek, máshol pedig nekem jut az a szerep, hogy a megjelentekkel megosszam gondolataimat. Aki próbálta már az tudja, hogy sokkal egyszerűbb a közönség részeként jelen lenni egy eseményen, mint kiülni, vagy kiállni a hallgatóság, mikrofon vagy a kamera elé és holnap is vállalható mondatokat sorba rakni és kimondani, sokféle szándékkal megfogalmazott kérdést megválaszolni.

Amikor nekem kell szólnom, akkor mindig azt próbálom elmondani amit gondolok és tudok az adott kérdéskörrel. Nem szoktam kitérni az őszinte és hitelességre törekvő megnyilvánulás és válaszadás kötelessége alól akkor sem amikor kevésbé kellemes, gyakran népszerűtlen dolgokról kell beszélnem. Ilyen témák és kérdések pedig gyakran adódnak, hiszen ebben a felfordult világban tele vagyunk kérdőjelekkel, hiszen mindannyian tudjuk és érezzük, hogy nem ilyen sorsot akartunk és érdemeltünk, az életünket nem ilyen tönkretett országban reméltük megélni és leélni.

Optimista hitvallású embernek tartom magamat, és megpróbálom az egyéni és nemzeti létünk jobbrafordulása esélyébe és bizonyosságába vetett

megingathatatlanak tűnő hitemet továbbadni mindazoknak akik leginkább a jobbítás szándékával hallgatják kimondott gondolataimat. Elkell mondanom azonban azt is, hogy gyakran találkozom olyan emberekkel akiket nem mindég tudok meggyőzni arról, hogy az életet ezen a huzatos tájon csak egyirányú történetként érdemes vállalnunk. Bezárkózhatunk mi mindannyian az elmúlt idők, és mulandó életünk megszépült emlékei közzé, de attól még nem lesznek értelmesebbek hétköznapjaink, nem tudunk megmaradást biztosító, itthon otthont teremtő célt megfogalmazni önmagunk, utódaink és magyar közösségünk számára.

Csak előre szabad mennünk. Csak előre vezet az út amelyen az újabbnál újabb kihívásokat felvállalva, közösségként összefogva, fiataljainkat itthon marasztalva, családként megerősödve, gyermeket vállalva bizonyosan eljuthatunk abba a helyzetbe amikor újra értelme lesz az itthon maradásnak, a hazatérésnek, az otthonteremtés- és megtartás itthoni vállalásának. Hinnünk kell abban, hogy a fogyásból a gyarapodás állapotába visz bennünket az út amelyen ma járnunk kell, mindig előre haladva, akarva a változást és bízva a jobb élet bekövetkeztének bizonyosságában. Emlékszem arra, hogy megboldogult szép emlékü Hodosy Imre püspök úr igehirdetéseiben a bácsfeketehegyi református templomban igen gyakran idézte a Szentírás azon részét amely arról szólt, hogy akinek Isten adott báránykát, ad hozzá legelőt is. Szerették is őt a gyermekek meg a fiatalok, érezték, hogy olyan szövetségest leltek benne, aki nem a színpompás lámpaoltásra készül közösségünkben, hanem minden tétével szélesre tárja az üdvözülés felé vezető keskeny utat elzáró nagykaput és példamutatásával egyengeti arrafele a rábízott nyáját.

Most amikor újra elmúlóban van egy esztendő életünkből alkalom adódik megvalósult és megvalósulatlan terveink számbavételére, elvárásaink újraértékelésére. Karácsony ünnepe, a Megváltónk eljövetele egyedülálló alkalom felkészülni, erőt gyűjteni az új kihívások fogadására. A gyermek Jézus Krisztus megszületése, és küldetése sikerébe vetett hitünk erőt fog adni a mindenkori újrakezdéshez.

Tiszta szívből kívánom, hogy legyen erőnk és kitartásunk a nekünk rendelt keskeny út bejárására. Mi akiknek Bácsfeketehegy jelenti a szülőföldet, legyünk büszkék őseinkre akik a jobb élet reményében

ezt a tájat adták nekünk örökségbe. Őrizzük meg ezt a hagyatékot, és utódaink hozományaként viseljük a gondját. Vigyázzunk egymásra, próbáljunk újra és újra összefogni önmagunkkal. Várjuk ki a jobb élet eljövetelét, és tegyünk is azért, hogy ez mihamarabb bekövetkezzen. Mindannyiunk közös akarata, egymás tisztelete, az összefogás eredményességébe vetett hitünk segítheti azt, hogy életrevaló közösségként erőt tudjunk felmutatni önmagunk és a velünk együtt élő más közösségek előtt, és az idők sodrásában talpon maradva megőrizzük, kivárjuk és megéljük a jobb és szebb, emberhez méltóbb élet eljövetelét.

Nehéz évek, és évtizedek vannak mögöttünk. Átéltük az értelmetlen háborút, a sikertelen rendszerváltási próbálkozásokat, a helyben topogás, a távlattalanság és a ma is tartó leszegényedés időszakát. Sok mindenben keresztülmentünk, és sok igazságtalanságot elviseltünk. Megfizettük, és még ma is fizetjük az árát annak, hogy hosszú időre tévútra tért a jobb sorsot érdemlő, de időnap előtt és a lehető legrosszabb időben széthulló országunk maradéka, amelyben élünk.

A jobb élet reményében sokan elköltöztek falunkból, és ma is tart, talán felgyorsulóban is van az elvándorlás. Van, aki évekre, talán egész életre tervezi a távozást, mások pár hónapra mennek ki külföldre pénzt keresni, majd hazajönnek szétnézni, rendbe szedni dolgaikat és utána újra jöhet a pár hónapos távollét. Sokan elmentek, magyarok, szerbek és mások is egyaránt, de vannak már olyanok is akik visszajöttek, sokan pedig visszavágyanak, várják az alkalmas időt a hazatérésre.

Falunk 230 éves történetében átéltek és túléltek a gazdasági okok, vagy más veszedelem miatti elköltözés több hullámát, de mindig maradt elég erő az újrakezdésre, a szülőföld megtartására, magyar közösségünk talpon maradására. Mindenkinek szíve joga és felelőssége önállóan dönteni saját sorsáról, családja életéről és boldogulásáról. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy senkinek sincs joga számon kérni az erről hozott egyéni döntés jogosultságát, hiszen az idő fogja megmutatni, hogy miként alakul úgy az elköltözők, mint az itthon maradók sorsa. Dolgozni és élni itthon és másutt is kell. A jövedelem és a kiadások egyenlege, az ottani és az itteni élet minősége, a kinti és az itthoni élet közti pénzben nem mérhető különbségek összehatása, az itteni várható változások gyorsasága és eredményessége, és az egyéni honvágy mértéke fogja eldönteni, hogy mennyire lesz tartós a döntés amellyel elhatároztuk, hogy kisebb vagy nagyobb mértékben idegenként éljük életünket az ígért földjén.

Sokan vannak akik elmentek, de még többen vagyunk azok akik maradtak, maradtunk Bácsfeketehelyen. Idősek és fiatalok is egyaránt. Nem azért maradtunk mert rendben van a szénánk, jól megy a sorunk, hanem azért mert így hozta a sorsunk, vagy a saját akaratumk. Döntő többségünk itt született ebben a faluban, Bácsfeketehelyen érzi

magát otthon, itt akarja kivárni önmaga vagy utódai számára életünk jobbra fordulását.

Mi, itthon maradottak megpróbálunk a magunk módján boldogulni önmagunk, családuknk, és bízom abban, hogy a közösségünk érdekében is. Az ember társas lény, a mindennapok gondját és örömét döntő többségünk közösségként is megakarja, megszeretné élni. Mindanyunknak tetszik, ha valami épül, vagy szépül a falunkban, ha értelmét látjuk ittlétünknek. Örülünk a gyermekáldásnak, a fiatalok egymásra találásának, családalapításuknak, a kitartásuknak amellyel próbálják jó útra terelni önmaguk és közösségünk sorsát. A fiataloké a jövő, a tér és a felelősség is mindazért amit az előző nemzedékek megálmodtak, létrehozta, és a mindenkori körülmények között működtettek. Túl a hatvanon világosan látom, hogy másként forog a fiatalok észjárása, és örülök is ennek hiszen a másképpen, és a gyorsabban gondolkodás mögött látom a felelősségérzetet is, hiszen mindaz ami ma történik velünk és közösségünkkel az elsősorban és egyértelműen róluk fiatalokról, az ő életükről szól.

Közösségi létünk, és megmaradásunk fontos eleme az egyház és a civil szervezetek tevékenysége. Egyházaink bonyolult és sokszor szövevényes körülmények közepette teszik a dolgukat, bízva a Teremtőnk mérhetetlen jóakarataiba, gondoskodásában. Számos életképes, jól működő közösségépítő egyesület tevékenykedik Bácsfeketehelyen ahol a közösségünk tagjai megtalálhatják és erősíthetik az itthon maradásunk értelmét. Minden ilyen szerveződés, legyen az világi vagy egyházi közösség, egyaránt fontos szerepet tölt be az életünkben. Nagyon jónak tartom, hogy a bácsfeketehelyi Fecske falu- és havilap olvasói és vásárlói, éljenek itthon vagy bárhol a nagyvilágban, a világhálónak is köszönhetően, rendszeresen nyomon követhetik közösségünk történéseit, annak részesei is lehetnek.

Kihasznlom a lehetőséget és az előttünk álló Karácsonyi ünnepek alkalmából mindenkinek figyelmébe ajánlom az egyházi ünnepi alkalmakat, valamint a megfiatalodott és megújuló művelődési egyesületünk karácsonyi műsorát. Bízom abban, hogy az ünnep alkalmából újra megtöltjük templomainkat és a művelődési egyesületünk munkáját felvállaló megfiatalodott csapat szervezte, sok fellépőt és szervezőt megmozgató karácsonyi műsorunknak köszönhetően újra megtelik a színháztermünk, és közönségként a fellépőkkel és a szervezőkkel együtt örülünk annak, hogy van okunk, erőnk és akaratumk az ünneplésre, önmagunk megbecsülésére.

Végezetül a Fecske olvasóinak, közösségünk minden tagjának áldott Karácsonyi ünnepet sikereiben gazdag, boldog, békés új esztendőtt kívánok.

MOTOR. SÁTOR. HÁLÓZSÁK.

Plitvice. Senj. Zadar. 2

Senj és Plitvice között mintegy száz kilométer van, nekünk ezt hihetetlen módon négy óra alatt sikerült teljesítenünk. De az a száz kilométer gyönyörű tájon vezet át hibátlan burkolatú úttesttel. Tehát tényleg a természetre tudunk koncentrálni. A hat motor együtt tartása egy kicsit nehézkesen ment a folytonos báméskodás, fényképezkedés mellett, de azért jó érzés volt a sor végén haladva, látni az előttem lévőket. A nagy kapkodásban, Tamás megjegyezte, hogy van neki egy Német Gábor nevű barátja, akit

közkívánatra, ha szeretnénk, beszerve a következő túránkra, majd ő megmutatja, mi az a katonás rend és terv szerinti haladás.

Senj előtt van egy kilátó, egész magasan még fent a Vratnik hágónál, fantasztikus kilátással a tengerre. Innen az út már Senjig csak lefelé visz, olyan hajtűkanyarokkal, hogy nem egyszer Zole vezetőként szinte már szemben jött velem. Lefele a motorfék, ha áramot termelt volna, egy hétig, villanyrezsón főzhet-

tük volna a kávénkat. A tengerhez leérve egy rettentő nagy kérdés elé néztünk. Merre tovább? Fiume vagy Zadar? Közös megegyezéssel a pestiek hozták meg a döntést. Zadar. Karlobagig az út felejtető része Horvátországnak, legalábbis számomra.

Karlobag után a semmi közepén találtunk egy nagyon hangulatos kempinget Žalo névvel. Pazar hűvössel, tiszta rendezett parttal, szinte üresen. Település nem volt húsz kilométeres körzetben, ezért

is nem volt vonzó a nyugati turisták számára. Tökéletes. Az árak rendben vannak, a hely még jobban. El is foglaltuk a kemping jelentős részét. Még

otthon, a kínaiban vett nyugágyat kikötöttem két fa közé, abba beledobáltam a cuccomat ezzel le is tudtam táboromat. Mire a többiek is lepakoltak ad-digra besötétedett, úgyhogy jó szokásunkhoz híven esti lakomával egybekötött beszélgetés vette kezdetét. Dénes hozott egy legalább 3 kilós rettentően

finom sajtot, a vörösbort hozzá pedig a kempingtulajdonos háziúr biztosította, ipari mennyiségben, nagyon baráti áron. Egymás motoros és más vicces történeteit hallhattuk, igen emelkedett hangulatban, könnyesre röhögve magunkat. (Hodzsa.) A végére lett is hangoskodás meg dorbézolás reggelig, amire még az a pár német kisnyugdijas turista is odébbállt. Egy olasz család maradt csak, de azoknak meg lételemük a hangoskodás.

A kemping több egymáshoz fél méterrel eltolt szintből állt, nagyon jól kihasználva a hely adottságait. Aki napozni akart annak ott volt a part, aki a hűvösben szeretett volna barnulni, annak ott volt az egész kemping. Nekem nagyon tetszett a hely, semmiféle felkapott turistaparadicsomi zsbongás nem volt.

Tervben is van a visszatérés. Másnap persze a nap jelentős része fürdéssel és

pihenéssel telt el. Velünk szemben Pag szigete húzódott, illetve tőlünk nem messze balra, volt egy világítótorony. Tamás és Pista az előző napi vörösbortól felbátorodva kitalálták, hogy matraccal beúsznak odáig. Már amikor félúton voltak, látszott, hogy a torony, sokkal, de sokkal messzebb van, mint gon-

dolták, de ők kitartóan eveztek tovább. Mi meg egy esetleges tengeriszörny- vagy cápátámadás esetére, elkezdtünk osztozkodni a hagyatékon. Tetszett a Pista Harley-ja. Igaz a Matild is vele járt volna, de annyit csak megért volna, jó motor volt az. Sajnos (hihi) szerencsésen visszaértek, igaz délután lett belőle. Időközben meg az olasz csóka kitalálta, hogy megpróbál cápára pecázni, vagy valami hasonlóra és be is dobált vagy nyolc-tíz botot fenekezővel. Később a bambinókkal valami gond lehetett, mert nagy hangoskodva eltűnt. Dénessel meg megegyeztünk a háziúrral, hogy a vizes kútjában húthetjük a söröket. Le is engedtünk kötélben egy rekesszel a szinte jéghideg vizű kútba az öreg fejcsóválása közepette. Ő a kutat, mi a rekeszt féltettük. Míg sör hűlt, láttam, hogy az egyik bot hajlik, szinte törésig. Kérdeztem Dénest, hogy mi legyen, cápát tud-e készíteni. A több évtizedes horgász antitapasztalatommal elkezdtem vadul rángatni a botot meg tekerni az orsót. Közben meg ordibáltam az olaszoknak, hogy „Diégó, komme hirtelen, very big fish”. Hát fetrengünk a röhögéstől. Egyszer csak jött ám Diégó, utána meg a mama az egész csalájjal, meg akkorra lábassal, ami egy bálnának is elég lett volna. A cet végül is egy húszcentis halacska lett. Mondanom sem kell, hogy az est hátralevő része nevetőgörcsökkel telt el. Az olasz csóka egy üveg bort akart adni cserébe a halért, amit nem fogadtam el, mégsem volt az a hal olyan very big.

Dénes meg időközben nem tudom hogyan, de megtudta az háziúrtól, hogy a szembelevő Pag szigete telis tele van pálmafákkal, mindenhol szinte paradicsomi állapotok uralkodnak. Két dolog miatt kellett volna, hogy gyanús legyen a biztos információ. Az egyik, az hogy, Dénes több nyelvet beszél, de a horvátot nem, a háziúr meg csak úgy tudott, a másik, meg az, hogy a szárazföldről nézve a sziget felénk eső oldalán egyetlen egy fa sem volt. Egy sem. Pálma sem. Na de jobb dolgunk úgysem lévén bevállaltuk. Következő nap indultunk is tovább a pálmafás Pag szigetére. Felcuccolva, melegben, másnaposan. 160 kilométert motoroztunk kietlen kopár tájakon, bárhol lehetett volna harmadosztályú Marson játszódó, úrhajós filmet forgatni. Vagy olyan világvégeeset atomtámadás után. Ne menjetek arra. Nincs pálmafa. Semmilyen fa sincs. Dénest a mai napig ezzel piszkáljuk, nem múlik el úgy találkozásunk, hogy ne lenne neki felemlegetve a pálmafás Pag szigete.

Végül is estére a szigetet letudva Zadar városa mellett találtunk egy kempinget, persze olcsót, hátsóudvarosat. Este szét vált a csapatunk, Dénes, Pista meg Matild lemotoroztak Trogirba, mi meg mivel már ott úgyis voltunk, Zadar óvárosát céloztuk meg.

Horkai Gábor

Nati kuckója gyerekeknek

Furcsa karácsony

Gondolkodtatok-e már gyerekek, mihez kezd télapó mikor eljön karácsony ünnepének vége? Én elárulom nektek, csak jól figyeljtek!

Mikor elmúlnak a téli ünnepek, és már Télapó is körbejárta a világot, hogy minden jól viselkedő gyermeknek szép ajándékot tegyen a fája alá, lassacskán feledésbe merül a karácsony, és átadja helyét az utána következő ünnepeknek.

Télapó is lazíthat kicsit ez idő tájt, bár nem sokat, hiszen ilyenkor már elkezd kreálni az újabb ajándékokat, és folyamatosan fogadja az anyukák, apukák, és nagyszülők leveleit, hogy mindig tudhassa rosszkodtak-e a gyerekeik. Minden jól elvégzett munkához azonban rengeteg energia kell, és ezt nemcsak Télapó, hanem Téalányó is tudja. Ezért nem takarékoskodik ha ételről van szó. A legfinomabbakat készíti Télapó számára nagy bőségben. Így esik meg, hogy van az asztalon mindig gőzölgő tyúklevés, különböző húсок, főzelékek, kocsónyák és torták, s ezzel még fel sem soroltam mindet. Ezek után csodálkozik valaki, hogy olyan hatalmas pocakja van Télapónak?!

Így múlt el egy év, s újra eljött a karácsony. Télapó már elkészítette az összes ajándékot, és útra készen állt, hogy még aznap este elvihesse mindenkinek a magáét. Indulás előtt még megcsókolta Téalányó homlokát és azzal ho-hó repült szánjával a nagyvilágba.

Amint azonban megérkezett az első házhoz ami a listáján szerepelt, szörnyű dolog érte. Ugyanis amikor leszeretett volna csusszanni a kéményben, félúton fennakadt. Természetesen mindent ugyanúgy csinált, mint egyébként, pusztán egy dologgal nem számolt! Mégpedig a hatalmasra nőtt pocakjával. Hiába mocorgott, hiába helyezkedett volna, a hasa úgy feszült a téglákhoz amelyekből a kémény épült, mintha odanőtt volna. Ráadásul feleslegesen kiabált segítségért, mert hangját onnan senki sem hallhatta. Főleg nem a házban, mert annak lakója nem volt. Erre lassacskán ő is rájött, és nem értette, hogy miért nem tudott erről. S nem ez volt ám az egyedüli gondja. Igencsak elszomorodott, mert eszébe jutott a sok gyermek, akiknek az ajándékát el kellene vinnie. Szinte már maga előtt látta a szomorú és csalódott arcokat, amikor szembesülnek azzal, hogy ajándék nélkül maradnak.

A gyerekek arca azonban az este nem volt sem szomorú, sem csalódott, csak mérhetetlenül meglepett. Ti is

ledöbbsentetek volna, ha látjátok amit ők. A Télapó munkáját ugyanis azon a karácsonyon a húsvéti Nyuszika végezte. Azt kérdezitek miért?

Megneszelte Nyuszika pisze-pösze orrocskája, hogy valami szörnyű baj van azon az éjszakán. Utánajárt, kérdezgetett, és sajnálattal hallotta, hogy ajándékát még nem kapta meg senki sem, ahogyan Télapót sem látta senki sem. Hogy megmentse karácsony szép ünnepét, és ne maradjon senki se ajándék nélkül, úgy döntött, azonnal útra kell saját szerzeményeivel, hogy azokat szétossza. Egész éjjel szorgalmasan dolgozott, mintha csak húsvét lenne, hogy ajándékait mindenkinek elvihesse. Így esett meg, hogy szaloncukor és mézeskalács helyett húsvéti tojás került mindenki karácsonyfája alá.

Volt is csodálkozás, hát még hogy ámultak azok, akik kilesték. Várva várták Télapót, helyette azonban a Nyuszikát pillantották meg.

Gyorsan terjedt a hír. Reggelre már az egész világ tudta, hogy mi történt.

De hol van Téalapó? Mi lett vele? Kérdezgette mindenki. Választ azonban senki sem tudott adni.

Téalapó pedig mindvégig ott tartózkodott a szűk kéménylyukban mozdulatlanul, szinte már kővé dermedve, és csak várta a csodás pillanatot, amikor végre kiszabadulhat onnan.

Az idő vészesen múlt, egyik hét a másik után, Téalapó már szinte fel is adta a reményt. És akkor egyszer csak azt vette észre, hogy immáron nem szorul annyira, tud egy kicsit mocorogni. Először nem értette ezt a csodát, azután rájött, hogy mivel régóta nem evett, pocakjának mérete lecsökkent. Szívébe ismét visszatért a remény, most már tudta, nem fog örökké ott raboskodni.

Tovább múlt a sok-sok hét gyors egymás utániban, s télapónk már egész szabadon forgolódott a kéményben. Addig mocorgott, kettőt jobbra, hármát balra, kicsit fel, kicsit le, hogy egyszer csak zsupsz, hatalmas zuhanással, hosszú idő után földet ért. Kikecmergett a házikóból, majd útra kelt, hogy visszatérhessen birodalmába.

Szerencséjére senki sem ismerte fel, mert vastag réteg

korom borította egész testét. Először Téalanyó sem akarta beengedni otthonába.

- Itt az ördög, itt az ördög! – csak ezt sikoltozta.

Ekkor Téalapó egy hatalmas marék hóval megdörgölte arcát, s így Téalanyó felocsúdíhatott, hogy nem az ördög jött érte, hanem Téalapó előkerült végre.

Nagy volt a boldogság, hát még a döbbenet, amikor elmesélték egymásnak, hogy mik voltak a történések amíg nem találkoztak.

- Még, hogy a húsvéti Nyúl vitte el a gyerekeknek a karácsonyi ajándékot?! – kérdezgette Téalapó, s már a hasát fogta úgy nevetett.

Közeledett az újabb karácsony. Nagy volt az izgatottság. Mindenki azon tanakodott, vajon ismét a Nyuszika hozza-e az ajándékot. De nem! Ezúttal az ismét pocakosodó Téalapó suhant be a házakba az ajándékokkal. Visszaállt a rend, ámde nem sokáig. Kárpótlásul Nyuszi karácsonyi fáradozásáért és segítségért cserébe, húsvétkor kit lehetett a fészkeknél látni? Nyuszika helyett Téalapó bácsit. És hogyha nem vigyázz a hasára, ismét hatalmas zűrzavar alakulhat ki az ünnepek alkalmával.

Kormos Ludrován Natália

Rajzolj díszeket a karácsonyfára, majd színezd ki a képet!

Kormos Ludrován
Natália

FAGYÖNGY

A fagyöngy / *Viscum album*/ nem egyetlen növényt jelez, hanem egy egész csoportot. Bogyói fehérek, gömb alakúak, ragadósak és decemberben fejlődnek ki. Az amerikai fagyöngynek is több fajtája létezik. A *Viscum album* élősködő: vizet és tápanyagokat szív el az anyanövénytől, ezek között gyümölcsfák : alma, citrom is található, valamint egyes túlevelű egyedeken. A *Viscum album* / fagyöngy/ már az ősrégi időkben számos, még ma is élő legenda és mítosz övezte. A fagyöngyöt és a tölgyfát, amelyen legtöbbször élősködik, már a druidák- úgy vélték, örök védelmet nyújt tulajdonosának, mert megóvjaa a mérgezésektől és gyógyítja a betegeket. Abban az időben a fagyöngy jelentette az új év érkezését, és lehet, hogy ez a magyarázata ma karácsonyi dekorációként való felhasználására is. A hagyomány megőrizte a fagyöngy szerelemre gerjesztő -vélt hatását is. Gyógyszerként tradicionálisan a vérnyomás csökkentésére használják. A középkorban az epilepszia és más görcsös idegi eredetű

rendellenességek kezelésére használták. A magas vérnyomás eredetű fejfájás, tachardiák és hisztéria gyógyítására használták. Ismeretes a bogyói bizonyos izületi -degeneratív gyulladásokat enyhítenek. Kivonatát Európában kiterjedten adják daganatos betegségek kezelésére. Mellrák, méhrák, húgyuti, gyomor -bél rend-

szeri, pankreatikus daganatos megbetegedések és a tüdőrák esetében alkalmazzák.

A konvencionális daganatterápia és radioterápia kiegészítésére szolgál, de néha önállóan is rendelik. Jelenleg átfogó vizsgálat alatt van ezen terápia helyessége. A kivonatokat rendszerint subcutan injekcióval vagy szájon keresztül viszik be.

Immunszabályozó és toxikológiai hatásuk ismeretes. A növény ezen kívül még alkaloidokat és flavonoidokat is tartalmaz. A fagyöngybogyók mérgezőek, ezért csak a törzskönyvileg regisztrált készítmények árusíthatók.

Kórizs József

KARÁCSONYI HÉTVEGE

2014. december 20-a (szombat)
 Karácsonyi kirakodóvásár
 - 9:00 Bácsfeketehegyi Feketics ME szervezésében, az óvoda és a civil szervezetek közreműködésével
 Helyszín: Kultúrotthon

2014. december 21-e (vasárnap)
 -9:30 Ünnepi Istentisztelet a Református templomban
 -14:30 Karácsonyi Református Gyermek Istentisztelet
 -18:00 Karácsonyi műsor a bácsfeketehegyi Színházteremben
 Fellépők:
 Török Noémi, Csalogány Tamburazenekar, Árvalányhaj Tamburazenekar, Általános Iskola felső tagozatos színjátszói és versmondói, Aprócskák-, Sziporkák-, Mákvirág Néptáncsoport, Podolszki Versmondó Kör és meglepetésként az újonnan alakult rock zenekar.

A Karácsonyi műsor szervezője a
 bácsfeketehegyi
 Feketics Művelődési Egyesület
 (Alapítva: 1869)

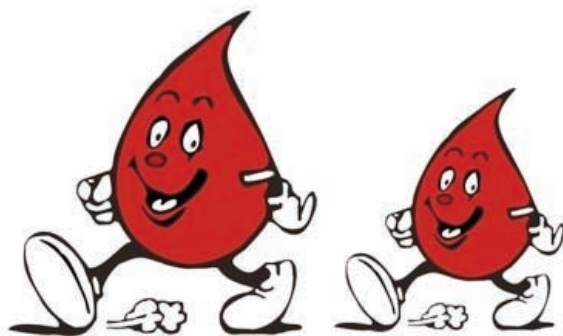
ELSŐ AZ EGÉSZSÉG

A VÉRKÉP

Egészségünk egyik leggyakrabban vizsgált mutatója a vérkép laboratóriumi ellenőrzése. Amikor kézhez kapjuk az eredményt, olyan jelzésekkel találkozunk, amelyek ismeretlenek azoknak, akik nem az egészségügyben dolgoznak. Márpedig jogunk is van, de szükség is van arra, hogy tájékozódjunk vérünk állapotáról, legalább olyan szinten, amivel eldönthető egyáltalán van e probléma a vérösszetevők állapotában. Ez a rövid ismertető ehhez szeretne segítséget nyújtani.

Vérünkben három féle sejt típus található: vörös vérsajt, fehérvérsajt és a vérlemezke. A laboratóriumi vérképben ez a három sejttípus megnevezése alatt olvashatók le az eredmények, a nemzetközileg elfogadott jelzések mögött. Az orvostudomány nemzetközi nyelve a hiedelem ellenére már nem a latin, hanem inkább az angol. Ezt tükrözi a laboratóriumi leletek megnevezése is. Első helyen rendszerint a fehérvérsajtszám áll, WBC (White

alkotórésze a vastartalmú fehérje, a hemoglobin; (jelzése HGB). A vörösvérsejtek száma 4.50 és 6.20 között ingadozik egy egészséges egyénnél. Szintén a csontvelő termékei, azonban beérésére szükség van, a vason kívül un. mikroelemekre: rézre, kobaltra és B1, B12-es, C vitaminra. Kóros a vörösvérsejtek emelkedése egy súlyos betegségben, a Polycytemia Vera-ban, folyadékvesztésben és a tüdőbetegségeknél. A csökkenés viszont vérszegénységre, vérzésre és vitaminhiányra mutat. Az RBC, a vörösvérsejtek rubrikájában találjuk még a HCT = hematokrit jelzést, amely a 100 ml vérben található vörösvérsejtek arányát mutatja. Az MCV a vörösvérsejtek átlagos térfogatát, az MCH a sejtek átlagos hemoglobin tartalmát, az MCHC a hemoglobin sejtbeli koncentrációját, az RDW a vörösvérsejtek eloszlási méretére és alakjára utal. Ez utóbbiak sem titkos jelek, azonban értelmezésük maradjon a hematológus kizárólagos felada-

blood cells) megnevezés alatt. Normális állapotban a száma 4,00 és 10,00 közötti tartományban van. Az immunitás fenntartásában van főbenjáró szerepük. A fehérvérsejtek minőségileg 2 csoportra oszthatók. A granulociták négy alcsoportjának (jelölésük: MONO, EO, NEUT, BASO) a feladata az idegen káros sejtek bekebelezése illetve ellenanyagok termelése az allergiát kiváltó anyagok ellen. A limfociták (LYMPH) nem képesek bekebelezésre, hanem toxinok termelésével pusztítják a káros, szervezetünket támadó baktériumokat. A fehérvérsejtek minőségi összetétele változatlan mindaddig, amíg a csontvelő, a származási hely érintetlen. A helyes arányokat a Ref. interval jelzés alatt találjuk. A normális arányok felbomlásának értelmezése már kifejezetten orvosi feladat. A fehérvérsejtek száma (WBC) mérsékelten emelkedik fertőzőes gyulladásokban, sérüléskor, daganatos betegségeknél, ami magától értetődik. Szervezetünknek szüksége van védelmi rendszerének erősítésére, jelzést küld tehát a csontvelő irányába, a fokozottabb termelésre. A vörösvérsejtek (red blood cell= RBC) feladata az éltető oxigén eljuttatása szerveink minden zugába, illetve a bomlási termék, a széndioxid kitarakítása tüdőnkön keresztül. Legfontosabb

ta.

A vérlemezkek vagy trombociták minőségi és mennyiségi mutatói PLT (platelet count) jelzés alatt találhatóak. A normális érték 140-400-ig terjed. A vészhelyzet a 25-ös értéknél jelentkezik, azonnali kórházi ellátást igényel, a beteg rövid idő alatt elvérézhet. Az előbbi mondatból kitűnik, hogy a vérlemezkek feladata a véralvadásban, a sérülések és a szövetek gyulladásos folyamatok utáni helyreállításában van. Alacsony értékük gyógyszermérgezésre, sugárzásra vagy B12-es vitaminhiányára utal. A magasabb érték nem számít betegségnek. Az MPV jelzés a vérlemezkek méretét és a csontvelőben történő termelés mértékét jelzi.

A vérkép eredményei önmagukban nem számítanak betegségnek, csupán irányjelzőként tekinthetünk rájuk a diagnózishoz vezető összetett folyamatban, ahol szerepet kapnak a beteg panaszán kívül, a képalkotó orvosi műszerek mutatói és az orvosi tapasztalat is. A Fecske munkatársainak és minden kedves olvasójának jó egészséget kívánok a 2015. évben.

Dr. Kerekes József, az intenzív terápia ny. főorvosa

**MIT, MIVEL?*

"A FÜSZEREK BIRODALMÁBAN"

Kinder Bueno torta

Hozzávalók:

- *A tésztához:*
- 6 db tojásfehérje
- 3-4 evőkanál cukor kristálycukor
- 1 evőkanál étolaj
- 2 evőkanál liszt
- 2 evőkanál zsemlemorzsa
- 1/2 csomag sütőpor
- 15 dkg vágott dió
- *Valamint:*
- kb. 20 dkgogyorókrém (fél üveg)
- háztartási keksz
- 5 dl tejszín
- *A krémhez:*
- 5 dl tej
- 6 db tojássárgája
- 15 dkg cukor
- 1 csomag vaníliás puding
- 3 evőkanál liszt
- 10 dkg csokoládé
- 25 dkg margarin

Elkészítés:

A tésztához a 6 db tojásfehérjét a cukorral felferjük. Hozzáadjuk az étolajat, a sütőporos lisztet és a zsemlemorzsat. Tortaformába simítjuk, megszórjuk a dióval, majd megsütjük (tűpróba). A kész tésztára rákenjükogyorókrémet.

A krémhez a tojás sárgákat, a pudingport, a lisztet egy kevés tejjel csomómentesre keverjük. A többi tejet a cukorral együtt felforraljuk, és az előbb kikevert pudingos-tojássárgás masszát fokozatosan hozzáöntjük, folyamatos keverés mellett besűrítjük.

Ezt a krémet ezután kettéosztjuk. A krém egyik felébe belekeverjük a megolvasztott csokoládét, és megvárjuk míg kihűl. A margarint 2 részre osztjuk, és gépi habverővel belekeverjük az egyik részét a csokis krémbe, a másik részét a sárga krémbe.

Összeállításkor aogyorókrémmel megkent tésztára rákenjük a sárga krémet, ezt beborítjuk háztartási keksszel (érdemes előtte tejszínbe belemártani, mert puhább lesz), majd erre jön a csokis krém. Az egészet bevonjuk a felvert tejszínnel, ízlés szerint díszítjük!

forrás:mindmegette.hu

FECSKE- TOLL

December küszöbén

Mikor kitekintek a tájra
Míntha mindenem fájna
Nincs semmi mi vigasztal
A gyógyír majd együtt jön a tavasszal.

Most oly kietlen minden
A Napnak kibújni kedve nincsen
Néha ránk mosolyog a világ
De hamar szürkeség borul újra ránk.

Egyedül a közelgő ünnep fénye
Borús lelkünk egyetlen reménye
Mindent átjár újra a szeretet
Néhány napra béke járja át a szíveket.

A boldog várakozás melenget minket
Vidáman várjuk szeretteinket
E pár napon elfelejtjük bajainkat
Boldogan osztjuk meg a Jézuskával vágyainkat.

Mindenki oly sok mindent szeretne
Ilyenkor minden bajt gyorsan feledne
Nincs is más dolgunk csak hinni és remélni
És még több hitet és reményt kérni.

Verbászi Hajnalka

Ünnepek ünnepe

Nagyon régen volt, de jól emlékszem.
A fagyos téli estéken,
a meleg szobában ültünk és meséltünk.
Csodálatos érzés volt,
és meghitt a családi fészünk.

Mi gyerekek áhítattal,
tágra nyílt szemekkel fürkésztük,
kértük a nagyikat és apókat,
meséljenek nekünk jó nagyokat.

És siklott a mese az öregek ajkán.
Szebbnél szebb történetek álltak össze,
míg a kupujkán, melyet apó fürge ujjai fontak,
a mese fonalai szusszantak.

Pihentek egy kicsit,
és villogó szemekkel nagyfi folytatta,
szerinte az öreg már megint túlságosan megtoldotta.
Ő mindig rátért a várva várt karácsonyra.

Mondta, és mi teljesen átéltük és láttuk,
rénszarvas szánon ahogy közeleg,
mert már nagyon vártuk,
a Téalapó, és hátán a puttonyban minden jó.

Amikor megállt a dombtetőn,
az angyalok aranypálcáikkal fényezték útját,
emelte fel nagyfi mesélés közben mutatóujját.

Úgy fénylett, csillogott körülötte minden,
hogy csak úgy káprázott a sok kíváncsi gyerekszem.

A kócos kis fejek egymást lökdösve,
tapadtak piros orrocskájukkal a jégvirágos ablaküvegre.

Elállt a lélegzet, mert csak most jött a mese titokzatos
része.
Sokáig én sem értettem, hogy lehet, hogy senki se vette
észre,
mikor osont be a Jézuska, de már mire megfordultunk,
a szoba közepén tündöklött a feldíszített karácsonyfa.

És a mesét nagyfi folytatta.
Égig érő volt a gyerekek szemében ez a fa.
Tele sok-sok gömböcskével,
melyek hasa nagyra nőtt a gyertyafényben,
és számtalan szikrázó csillagocska villogott a sötétben.

Anyu szeméből egy csintalan könnycsepp
egy kövér mézeskalácsra huppant,
és boldogan nézte amint a sok fejecske a mesezsákba
kukkant.

Mert nekünk mindig a legszebb ajándék
ha a zsákot kioldottuk,
és belőle kapkodtuk, faltuk
a tarka, cifra, finom és édes szebbnél szebb meséket.

A család meghitt téli estéje
s nagyfi meséiben a karácsony, a szeretet ünnepe
számunkra még ma is, az ünnepek ünnepe.

Bácsi (Vajda) Sára

ANYAKÖNYVI HÍREK

Újszülöttek

Horkai Gábor és Anita
kisfiuk **Áron**

Elhunytak

Id. Cellik Miklós november 14, 72 évében	Vajda Erzsébet szül. Kupcek december 2, 76 évében
Id. Pál Lajos (Szandi) novem- ber 20, 61 évében	Jovićević Branislav december 3, 72 évében
Kaszás László november 24, 77 évében	Németh Mihály december 6, 63 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

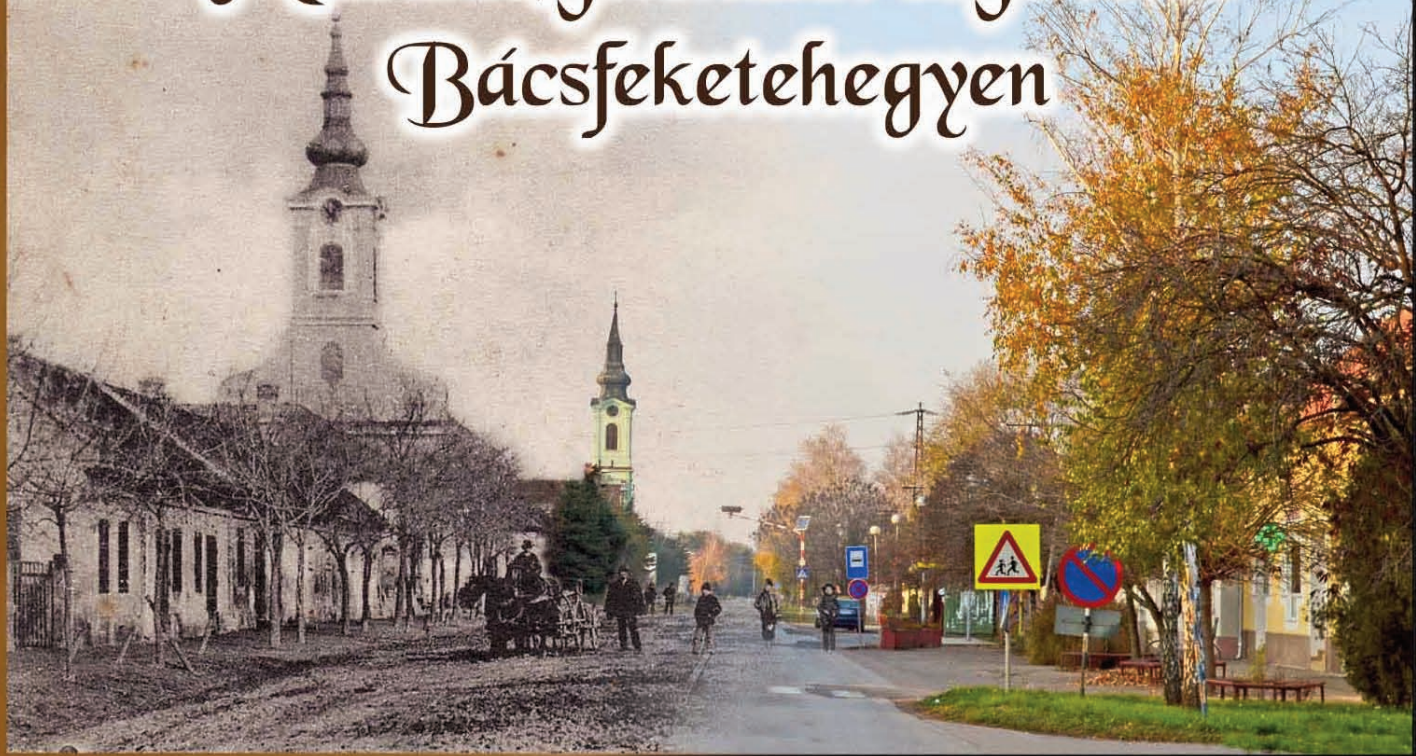
Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehely, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bordás Katalin, Bojtos Béla, Bertók Z. Tatjana, Benedek Miklós, Hajvert Lódi Andrea, Krisztián Irén, Dr. Kerekes József, Kórizs József, Kormos Ludrován Natália, Nagy Zita, Nagy Erzsébet, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Szabó Andrea, Szukola Béla, Juhász Attila, Verbászi Hajnalka. Készült Bácsfeketehelyen a P.S. Print & Design nyomdában 2014. december.

СРР – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
659.3 (497.113)
FECSKE: bacsifeketehelyi havilap / szerkesztő Bácsi Róbert
– 1. évf., sz. (2004)– Bácsfeketehely: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004–. – Illus. : 30 cm
Mesečno.
ISSN 2217-3706
COBISS.SR-ID 201634567

Múltunk, jelenünk és jövőnk Bácsfeketehegyen

Tisztelettel meghívjuk Önt és kedves családját

Sárközi István és Török Noémi

helytörténeti és népdalos
előadására,

mely 2014. december 12-én
a bácsfeketehegyi Kultúrotthonban
kerül megrendezésre 18⁰⁰ órai kezdettel.

Vendég: Kanalas Zsófia

Belépő díjtalan.

„Feketics” ME Bácsfeketehegy • Alapítva 1869